

OP WEG NAAR COMPOSTELA

LA SOUTERRAINE
PERIGUEUX
(deel 11)

VOORSTELLING TOCHT

Het is de bedoeling dat ik een pelgrimstocht onderneem naar Santiago de Compostela, vertrekkend aan de Waddenzee (in het noorden van Nederland) tot de Atlantische oceaan in Spanje, via verschillende GR- en pelgrimspaden. Hieronder een schets van de route die ik nu gelopen heb.

Op de volgende bladzijde toon ik de route in zijn geheel. Het traject met de rode bolletjes is het traject dat ik reeds heb afgelegd. Het traject aangegeven met de blauwe bolletjes is het traject dat ik nu gelopen heb. De zwarte verbindingslijnen dienen nog gelopen te worden.

Wie is deze pelgrim?

Ik ben Ludwig D'Haese, ben 58 jaar, heb een vrouw en drie kinderen en twee kleinkinderen, allemaal jongens (behalve mijn vrouw). Ik woon in Merchtem en ben een politieagent (vroegere rijkswachter) op rust. Wandelen is mijn passie en maandelijks trek ik er voor een tiental dagen op uit, soms alleen en soms met een klein groepje. Ik doe dit het gehele jaar door, dus ook in de wintermaanden.

Zondag 7 september 2014

Met een late trein kom ik omstreeks 21.30 uur aan in het station van La Souterraine. Ik breng de nacht terug door in de gîte d'étape Le Coucher du Soleil die wordt uitgebaat door Claudine. Ik heb hier ook de laatste nacht doorgebracht op mijn vorige pelgrimstocht. Ik had Claudine laten weten dat het heel laat zou zijn, kwestie van haar niet wakker te moeten maken. Ik word blij verrast als ik in het treinstation kom. Claudine staat mij daar immers op te wachten met de wagen. Dit had ik niet verwacht alhoewel ik de vorige keer toch ook al had gemerkt dat Claudine haar pelgrims flink in de watten legt.

Maansdag 8 september 2014

- Van : La Souterraine
- Naar : Bénévent-l'Abbaye
- Afstand : 25 km
- Duur : 6 uur

Ik heb het ontbijt kunnen nuttigen samen met nog drie andere pelgrims. Remi een Fransman en een echtpaar uit Brussel. Ik zal deze pelgrims onderweg nog meerdere keren ontmoeten. Ik vertrek als eerste want ik dien nog een omweg te maken om wat inkopen te doen voor vandaag en morgen.

Van La Souterraine tot Bénévent-l'Abbaye is het via de pelgrimsweg 25 km maar als je de GR 654 volgt is het 36 km.

De kerk van Saint-Priest-la-Feuille stamt uit de 13de eeuw. De klokkentoren is van hout en bedekt met leien.

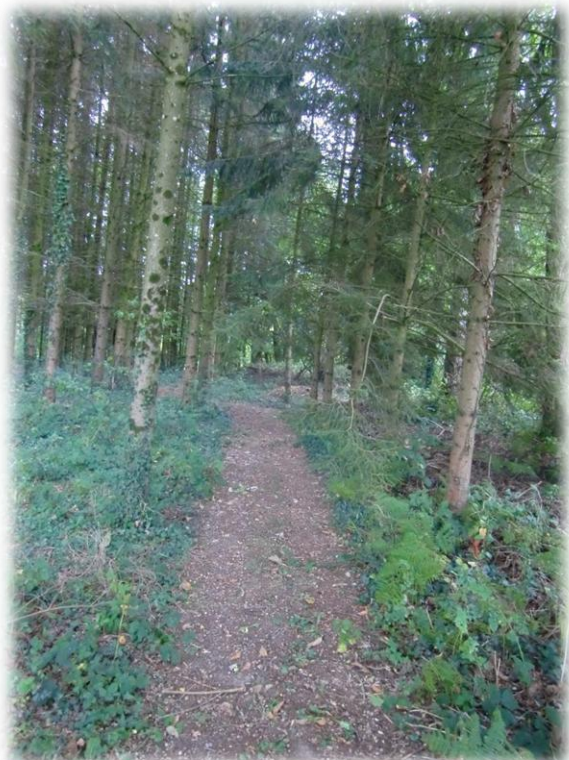
Het is mooi weer en volgens de weersvoorzichten zal het mooi en stabiel weer blijven voor de rest van deze tocht.

De jacobsschelp is alom tegenwoordig. Meestal zijn ze bevestigd aan deuren, brievenbussen en afsluitingen maar ik heb er ook al gezien die vastgenaaid zijn aan de gordijnen.

Ik eindig vandaag in de gemeente Bénévent-l'Abbaye dat vroeger Segonzolas heette. In 1030 werd er een kerk gebouwd en bij de wijding ervan kreeg de kerk van de Italiaanse stad Benevento een relikwie van de apostel Bartholomeüs.

Segonzolas nam de naam van de Italiaanse plaats over en heette al in 1105 Bénévent. Het bezit van een apostelrelikwie en de ligging op de pelgrimsroute naar Compostela was garantie voor snelle rijkdom. De monniken bouwden tussen 1120 en 1150 al een nieuwe grotere kerk.

St. Bartholomeüs preekte in Arabië en Mesopotamië en is levend gevild en gekruisigd als martelaar gestorven. Zijn feest is op 24 augustus. Men beeldt deze heilige vaak af met een vilmes en met de huid over zijn arm gehangen.

De kerk is een karakteristiek voorbeeld van de Romaanse Limousinstijl en de vele restauraties hebben de stijl vrijwel onverlet gelaten. Alleen de klokkentoren is gewijzigd. Net als elders op de pelgrimsroute vertoont de decoratie mozarabische invloeden. De stichter Umbert heeft er zijn grafkapel in de kerk. Men kwam vanuit het klooster via een lage deur in deze kapel, die dwong de monniken zich te bukken, een teken van nederigheid.

Van het 12e-eeuwse klooster is vrijwel niets over, slechts een deur en een gotische trap opzij van de kerk. In 1459 werd het klooster tot abdij verheven en Bénévent werd Bénévent-l'Abbaye.

Ik logeer er, samen met Remi, in de gîte Adosdanes. De gîte is piepklein je kan er maar met vier slapen. Het is er wel netjes en de uitbater is uiterst vriendelijk en behulpzaam.

De uitbater van de gîte heeft tevens een winkel waar je alles kan kopen wat verband houdt met ezels. Vandaar komt dan ook de naam van de gîte dos (rug) ânes (ezels), dus op de rug van ezels. We mogen gebruik maken van het terras voor de winkel waar we zowel schaduw als zon vinden.

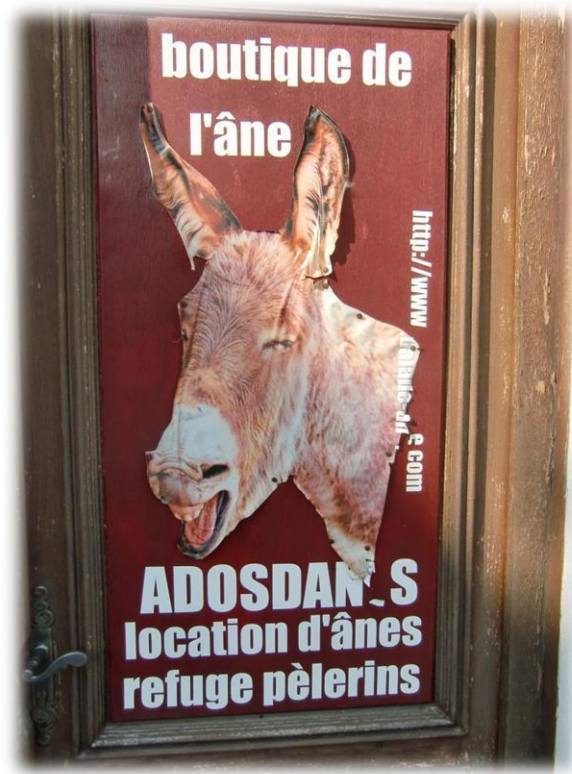

In de buurt is er een parkje met kunstwerken uit hout. Uiteraard mag ook de schelp hier niet ontbreken al vind ik dat de pelgrim zelf er niet zo vrolijk uit ziet.

In de late namiddag komt ook het Brusselse echtpaar naar de gîte maar na onderling overleg besluiten ze om nog enkele kilometers door te gaan. In het volgende dorp is er immers een camping en ze verblijven liever in hun tent.

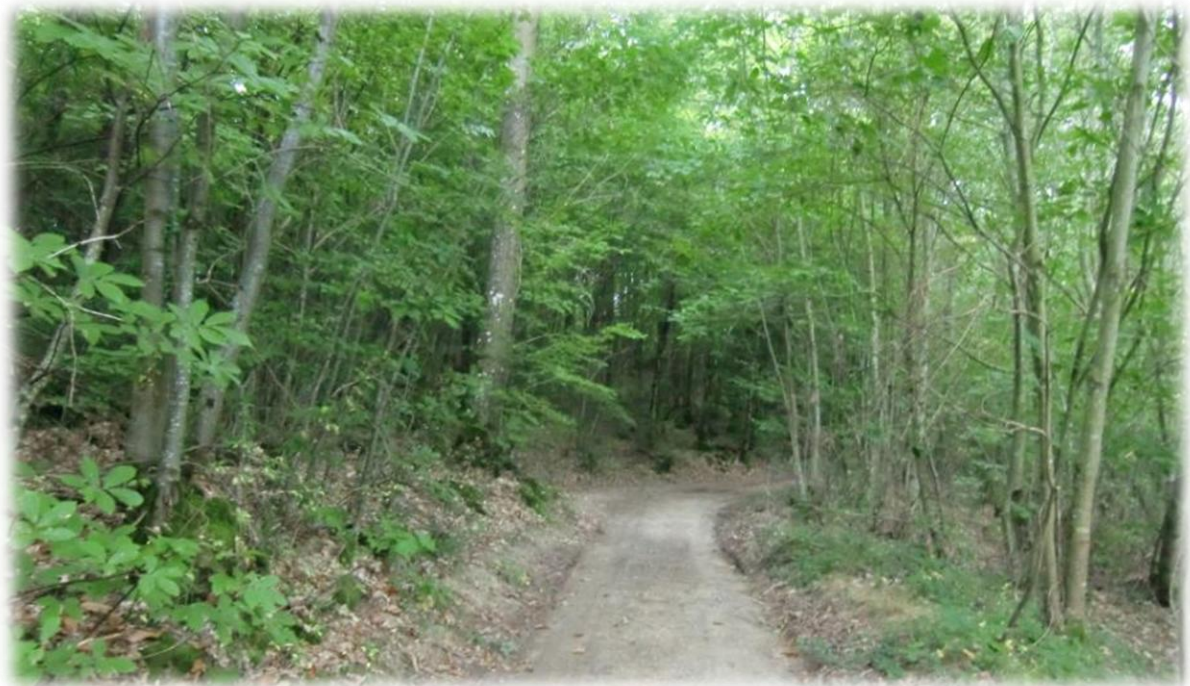

Boven de ingangsdeur van het vroegere hotel Du Cèdre siert een schelp de gevel.

Dinsdag 9 september 2014

- Van : Bénévent-l'Abbaye
- Naar : Les Billanges
- Afstand : 33 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 9 uur

Vandaag zeer vroeg vertrokken want er staat een lange wandeling op het programma en ik bevind mij nu ook in heuvelachtig gebied.

Ik bevind me nu in het departement Creuse waar ook de gelijknamige rivier doorloopt. Deze rivier is 255 km lang, hij ontspringt op 932 meter hoogte op het plateau van Millevaches en mondt uit in de Vienne.

In Arrenes is er een gebouw met ingemetselde deur met schelp. Hier in de buurt draaide er vroeger een watermolen waar men dierlijke darmen bewerkte om er tennisraketten mee te besnaren.

Aan een kruising van de pelgrimsweg en de GR 654 kom ik Remi tegen die de GR heeft gevolgd omdat het langs de GR route voor een keer iets korter is dan langs de pelgrimsweg.

Het Lanterne des Morts of de lantaarn van de doden. Het is een stenen gebouwtje, variabel in vorm, vaak slanke, ronde vorm, meestal hol met een dak met ten minste drie openingen. In het dak werd in de schemering, vaak met een systeem van katrollen, een brandende lamp gehesen, bedoeld om te dienen als een leidraad voor de overledene. De meeste van deze gebouwen werden vaak gebouwd in de twaalfde eeuw.

Ik bevind me nu op de kruising Haute-Vienne en Creuse. Ik logeer samen met Remi in de plaatselijke gîte uitgebaat door de kunstenares Françoise. Later op de avond krijgen we ook nog het gezelschap van twee fransen die ik meermaals zal tegenkomen.

Ook het Brusselse echtpaar is langs geweest maar omdat ze hun tent niet mochten of konden zetten in de tuin van de gîte zijn ze een dorp verder gestapt omdat er daar een camping is.